75STE JAARGANG No. 9940 DONDERDAG 9 OKTOBER 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao | Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 | Telefoon: Redactie: 23858 | Advertentie: 23550 | Abonnementen en Bezorging: 24J99

PAUS PIUS XII OVERLEDEN

Castel Gandolfo. — Z.H. Paus Pius de Twaalfde, de 262e in de reeks van Pausen na Petrus, is in de afgelopen nacht te 10.22 Cur. tijd in het pauselijk zomerverblijf te Castel Gandolfo ten zuiden van Rome overleden.

Hij is 82 jaar oud geworden en heeft ruim negentien en een half jaar geregeerd. Hij was de eerste Paus die te Castel-Gandolfo overleed en sinds de 18e eeuw de eerste Paus die buiten het Vatikaan stierf. In de Apostolische constitutie „Vacantis Sedes Apostolicae" die Pius de Twaalfde zelf op 8 december 1945 uitvaardigde werd in dit geval voorzien en bepaald dat alsdan het stoffelijk overschot van de Paus rechtstreeks naar de Sint-Pietersbasiliek moet worden overgebracht.

Pius de Twaalfde, die wel de „Vredespaus" wordt genoemd, heeft in maart 1939 de pauselijke troon beklommen. Reeds lang daarvoor was hij, als kardinaal-staatssecretaris Pacelli, een leidinggevende figuur ten Vaticane. Belangrijke daden in zijn pauselijke functie waren de afkondiging van het dogma van Maria's Tenhemelopneming met ziel en lichaam en het doorbreken van de traditie der Italiaanse meerderheid in het College van Kardinalen.

De Paus overleed nadat hij twee aanvallen van bloedvatkramp in de hersenen had gehad, de eerste jl. maandagochtend en de tweede 48 uur daarna. Tevoren was gemeld dat hij zeer vermoeid was geweest en dat zijn dokters hem herhaaldelijk hadden gewaarschuwd dat hij te hard werkte. Nadat men in de loop van dinsdag hernieuwde hoop op herstel had opgevat, kwam woensdagochtend, na een rustige nacht, de tweede aanval. Verder op de dag werd gemeld dat de Paus wel het Heilig Oliesel was toegediend maar dat hij niet meer de Communie had kunnen ontvangen. Hij had het bewustzijn verloren en was verlamd door een hersenbloeding.

Het sterfbed van de Paus was een ouderwets koperen ledikant in een eenvoudige kamer met witte wanden op de tweede verdieping van het pauselijk buitenverblijf, een uit de middeleeuwen daterend kasteel dat 330 jaar geleden voor de Pausen werd ingericht.

Kort na het overlijden van de Paus is te Gastel Gandolfo bekendgemaakt, dat de te Rome aanwezige Kardinalen vrijdagochtend in de pauselijke villa te Castel Gandolfo bijeen zullen komen om een „Camerlengo van de Heilige Roomse Kerk" te kiezen.

Deze functionaris wordt meestal door de Paus aangewezen, maar het pas overleden hoofd van de Kerk had sedert vele jaren geen Camerlengo benoemd.

De Camerlengo zal gedurende de gehele periode dat de Heilige Stoel vakant is, verantwoordelijk zijn voor de wereldlijke goederen en de rechten van de Heilige Stoel.

De Paus is sereen gestorven, ook al waren er op zijn gelaat tekenen van de natuurlijke strijd met de dood, aldus heeft Pater Pellegrino, de omroeper van Radio-Vaticana later in een vraaggesprek voor Radio-Vaticana meegedeeld.

Op het ogenblik van overlijden waren in de sterfkamer aanwezig: pro-staatssecretaris Mgr. Tardini, opperkamerheer Mgr. Caltori di Vignali, de geheim-kamerheer Mgr. Nasalli Rocca de Cornaliano, de aan de huisdienst van de Paus verbonden kloosterzusters, de Jezuietenpaters Liber en Heinrich, de kamerdienaar Stefanori en diens plaatsvervanger Stoppan en de deken van het personeel van het nevenvertrek, Labella.

Een paar minuten na de dood van de Paus kwam Kardinaal Eugene Tisserant, de Franse deken van het College van Kardinalen, bij de villa aan.

Leden van de Zwitserse Garde bij de ten teken van rouw verzegelde toegang tot de villa hebben eerst Kardinaal Tisserant niet willen toelaten. „U kunt er niet in", riep een van de mannen van de Garde tot de chauffeur van de auto van de Kardinaal. De Prelaat stapte uit, liep naar de man van de Garde, zei „Ik heb hier thans de leiding" en liep door.

Een woordvoerder van de Hongaarse regering heeft gisteravond de berichten, als zou de Hongaarse regering overwegen kardinaal Mindszenty toestemming te verlenen Hongarije te verlaten i.v.m. de Pauskeuze na het eventuele overlijden van Paus Pius de Twaalfde verzinsels genoemd. Hij voegde hieraan toe dat niemand over deze kwestie onderhandelingen heeft gevoerd.

Van vele staatshoofden kwamen berichten van medeleven binnen, o.a. van president Eisenhower. „Paus Pius was een vriend van en weldoener voor de verdrukten en zijn helpende hand was altijd vlug klaar om de ongelukkige oorlogsslachtoffers bij te staan", aldus de president. Verder van de Italiaanse minister-president Fanfani, die voor geheel Italië een rouw van drie dagen gelastte, van bondskanselier Adenauer (de Paus heeft als Nuntius Pacelli vele jaren in Duitsland gewerkt) en de Israëlische minister van buitenlandse zaken, mevrouw Meir, die o.a. zeide dat, toen haar volk een martelaarschap werd opgelegd van de tien jaren der Nazi-terreur, de stem van de Paus zich verhief om de beulen te veroordelen en om uiting te geven aan zijn medeleven met de slachtoffers.

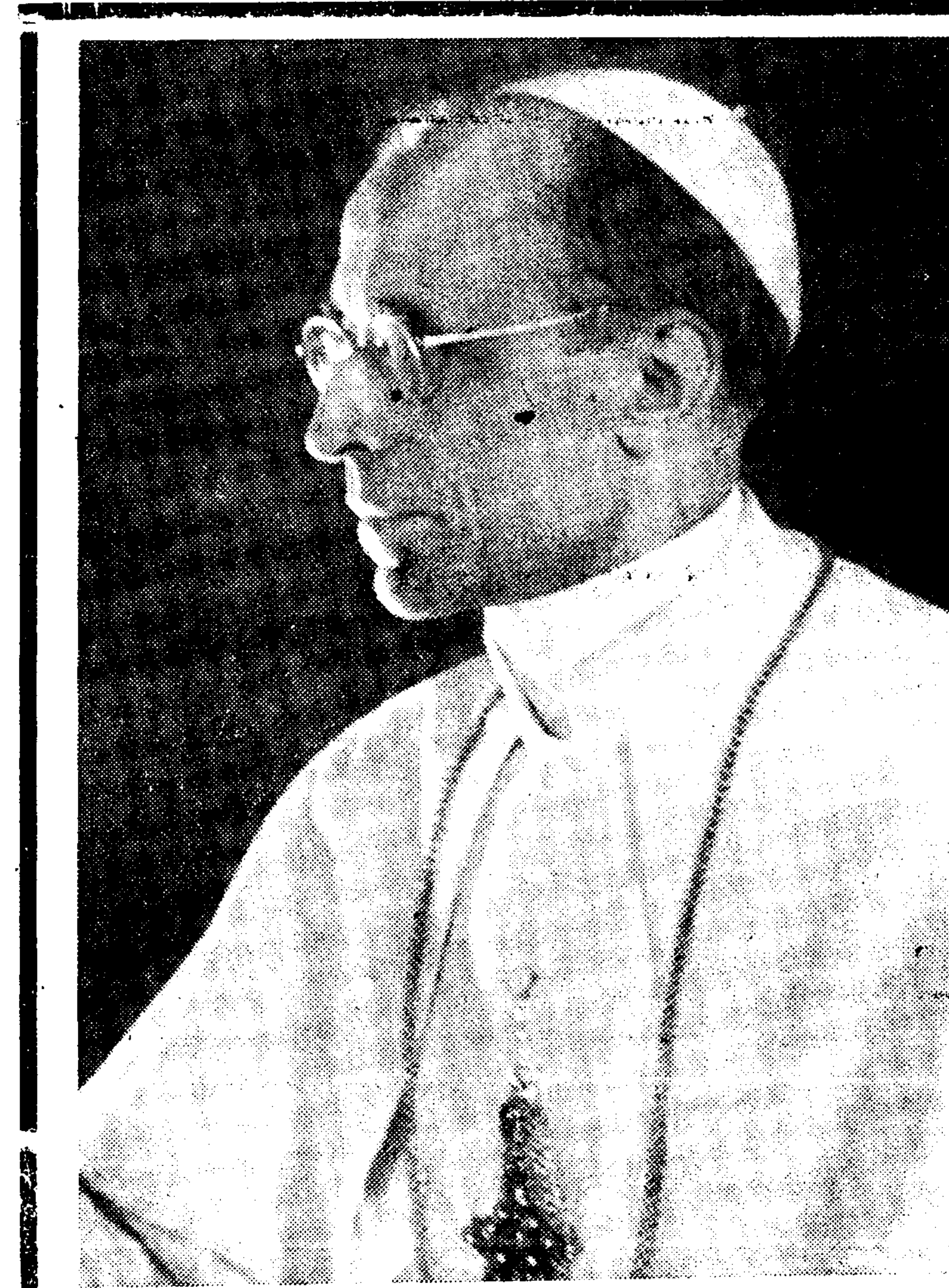
Volgens een AFP-bericht uit Castel Gandolfo zou het stoffelijk overschot van Pius de Twaalfde morgen, vrijdag, naar Rome worden overgebracht. Dit geschiedt zonder uiterlijk vertoon tot aan de Basiliek van Sint Jan van Lateranen, de kathedraal van Rome. Vandaar gaat de stoet stapvoets naar de Sint Pieter om de Romeinen de gelegenheid te geven tot eerbewijs aan hun overleden bisschop, die de Paus is.

Over het stoffelijk overschot op het sterfbed is een rood zijden dek gespreid, schouders en hoofd zijn gehuld in de gebruikelijke rode, met hermelijn afgezette schoudermantel en capuchon. De armen liggen boven het dek met de handen op de borst gekruist en daarin een crucifix én rozenkrans. Een zijden doek bedekt het gelaat.

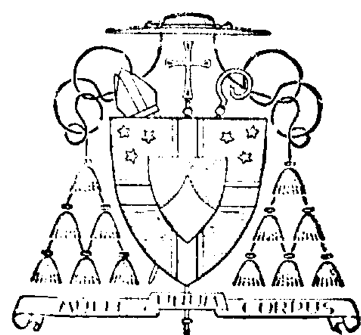
Voor het bed staat een bidstoel, een kruisbeeld en een schaal met wijwater en rond het bed vier kandelaars met brandende kaarsen. Twee officieren van de edelgarde houden de wacht.

Kardinaal Tisserant, de deken van het college, en Mgr. Angelo Del-Acqua van het staatsecretariaat alsmede Prins Carlo Pacelli, een van de neven van de Paus, verlieten kort na het aanbreken van de dageraad het buitenverblijf Castel Gandolfo en begaven zich naar het Vatikaan om het testament van de Paus te openen.

In tegenstelling met het eerder gemelde is later van de zijde van het Vatikaan meegedeeld dat de Kardinalen waarschijnlijk hun eerste bijeenkomst reeds heden zullen houden, niet vrijdag.

Z. H. PAUS PIUS XII ✝

JOHANNES MICHAEL HOLTERMAN
van de Orde der Dominikanen
Door de Genade Gods en de Gunst van de Heilige Stoel

BISSCHOP VAN WILLEMSTAD
Aan de Geestelijken en de Gelovigen van Zijn Bisdom

ZALIGHEID IN DE HEER

Beminde Geestelijken en Gelovigen.

Gij allen heb de droeve tijding vernomen dat de Vader der Christenheid, Z.H. Paus Pius XII, die naar wij allen hoopten voor ons gespaard zou blijven tot eer en glorie van Gods Kerk, ons door de dood is ontrukt.

De Gehele Kerk treurt om het heengaan van haar Opperhoofd. Hij was voor ons de plaatsbekleder van Christus op aarde, in wie wij een schone weerspiegeling zagen van de wijsheid en van de deugden van Christus zelf, Wij beminden Hem als een liefdevolle vader vol bezorgdheid voor het geestelijk en tijdelijk welzijn van zijn geliefde kinderen. Wij eerden hem als de Hogepriester naar Gods hart, die biddend zijn handen ten hemel hief om Gods barmhartigheid over zijn volk af te smeken. Wij bewonderen hem om de verheven wijsheid waarmede hij op alle gebied en voor alle rangen en klassen der maatschappij de leer van Onze Goddelijke Zaligmaker verklaarde, verdedigde en toepaste.

Hij was voor de gehele wereld het „licht op de kandelaar", dat steeds op de meest duistere en angstige ogenblikken van het wereldgebeuren aan eenieder, die wilde zien, duidelijk de weg voor ware vrede en waar geluk aanwees.

Wij mogen hier openlijk de getuigenis afleggen: Een groot paus is van ons heengegaan; een waarlijk heilige vader is ons ontnomen. De God van barmhartigheid ontvange zijn ziel door de handen van Maria, die Hij zo vurig liefhad en wier glorie Hij op de meest treffende wijze voor geheel de wereld heeft verkondigd.

Wij bevelen de ziel van Z. H. Paus Pius XII in Uw godvruchtige gebeden aan en bepalen dat in alle kerken van ons Bisdom op een dag in de komende week, een plechtige Requiem-Mis zal opgedragen worden voor Zijn zielerust.

Wij zelf zullen in de pro-Kathedrale-Kerk van Santa Ana op a.s. maandag om half tien een pontificale Requiem Mis opdragen.

Gegeven te Willemstad op de negende october 1958.

Johannes Michael
Bisschop van Willemstad

Hoogtepunten uit het leven van PAUS PIUS XII

De naam van de Paus Pius de twaalfde zal in de geschiedenis vooral verbonden blijven met het feit van de afkondigingvan het dogma der „tenhemelopneming met lichaam en ziel van de Maagd Maria". Door de miljoenen, die hij in audientie ontvangen heeft, zal zij herdacht worden als de pastor Angelicus, de engelachtige herder, van wie gesproken wordt in de profetieen van Malachias, welke in de 17 eeuw zijn gepubliceerd.

Eugenio Pacelli, zoals de wereldlijke naam van Paus Pius de twaalfde luidt, werd op 2 maart 1876 in het Palazzo Pediconi in Rome geboren als het derde kind van Filippo Pacelli en Virginia Graziosi.

Zijn vader, die deken was van de consistorie-advokaten, behoorde tot een der oudste families van de Vatikaanse aristocratie. In 1870, toen het Pauselijk grondgebied door de Italianen werd ingenomen, was de familie Pacelli een van degenen, die zich in het bijzonder voor de zaak van de Paus verdienstelijk maakten.

Eugenio betoonde zich van jongsaf zeer vroom; hij bracht dikwijls uren lang door in gebed en gaf er reeds op jonge leeftijd blijk van zich tot het priesterschap aangetrokken te gevoelen.

Op negenjarige leeftijd werd hij naar het Liceo Ebbio Quirino Visconti, een der gerenommeerde Romeinse lekenscholen, gezonden. Het einddiploma van deze school verwierf hij summa cum laude op zeventienjarige leeftijd. Voor geschiedenis werd hem een gouden medaille toegekend.

In 1894, na van zijn wens om priester te worden kennis te hebben gegeven, werd hij geplaatst op het college van Capranica. Hij zette zijn studie voort aan de Gregoriaanse universiteit en het Pauselijk seminarie van de heilige Apollinarius. Een maand na zijn drie en twintigste verjaardag, op het Paasfeest van 1899, werd hij in Romeinse basiliek van Maria Maggiore priester gewijd.

Hij toonde daar een buitengewone bekwaamheid bij het doceren van Kerkelijk recht aan het Pauselijk Seminarie en van Kerkelijke diplomatie aan de academie der edelen. In 1901 kwam hij in dienst bij het Vaticaans staatssecretariaat. Zestien jaar lang bleef hij hieraan verbonden en hij doorliep er alle rangen onder leiding van de kardinalen Rampolla, Merry del Val en Gaspari, welke laatste hij als staatssecretaris zou opvolgen.

Tijdens de eerste wereldoorlog werd de aandacht van de wereld op Eugenio Pacelli gevestigd doordat Paus Benedictus de vijftiende hem in april 1917 aartsbisschop van Sardi maakte en hem als nuntius naar Muenchen zond.

Kort daarop werd Mgr. Pacelli

(Wordt vervolgd naar pag. 2)

Het Pauselijk Zomerverblijf Castel Gandolfo, waar Z.H. Paus Pius XII overleden is.

Herdenking

Zijne Heiligheid Paus Pius XII, Dienaar der Dienaren Gods, sinds 12 maart van het jaar 1939 Bisschop van Rome en Primaat van de Katholieke Kerk, Plaatsbekleder van Gods mensgeworden Zoon, Jezus Christus, op aarde, de 262e opvolger van Sint Petrus, is overleden.

Op een ogenblik als dit wordt de katholieke mens wel heel bijzonder getroffen door de grootheid van Gods Kerk en de kleinheid van de mens, die er de Dienaar van is. De Kerk, die door Gods Woord verzekerd is van de hemelse bijstand tot aan het einde der tijden en de onmiddellijke plaatsbekleder Gods in deze wereld, die zich aan de dood gewonnen moest geven, terwijl de laatste woorden, die hij fluisterde, zo intens de nood van dit ogenblik weergaven: „Bidt, bidt, opdat aan deze moeilijke situatie voor de Kerk een einde kome."

De Paus zelf voelt zijn kleinheid tegenover de letterlijk bovenmenselijke taak, die gedurende bijna twintig jaren op zijn schouders heeft gerust.

Het is bekend, dat tijdens de eerste gehoorzaamheidsbetuiging van de kardinalen na afloop van het conclaaf, waar hij tot paus werd gekozen, Pius XII zachtjes voor zich uit de psalm „Miserere" bad. Na het beslissende antwoord op de vraag of hij zijn keuze tot Paus aanvaardde, was dit het eerste woord, dat over zijn lippen kwam. En als we het vergelijken met het laatste woord van de thans overledene, dan zien we duidelijk hoe dit pausleven gedragen is geweest door deze grote gedachte: in de hoogste waardigheid dienaar te zijn.

Men heeft van deze paus wel eens gezegd, dat hij een aangeboren talent voor besturen had. Ongetwijfeld zal Pius de Twaalfde in de geschiedenis bekend blijven als de Kerkvorst, die op internationaal terrein werk van in de volle zin van het woord „mondiale" strekking heeft tot stand gebracht.

Wanneer men echter de gehele levensgeschiedenis van Eugenio Pacelli overziet, begrijpt men, dat zijn „carrière" voor hem een groot persoonlijk offer heeft betekend. Het was kardinaal Gasparri, die hem indertijd overtuigde, dat voor hem in de diplomatieke dienst van de Romeinse Curie een taak wachtte — een taak overigens, die zelfs kardinaal Gasparri in die tijd niet overzien kan hebben.

De twee jaar na zijn priesterwijding, doorgebracht met studie en zielzorg, hadden in het hart van de jonge priester een grote liefde voor de biechtstoel doen ontwaken en het zich gewonnen geven aan de leiding van de grote Kardinaal Staatssekretaris, betekenende een zwaar offer, dat verder heel zijn leven zou tekenen. „Alle arbeid, mijn vriend, in de kerk is zielzorg". Deze woorden heeft hij waar gemaakt en het is de indruk, die geleerden en eenvoudigen, geestelijke en wereldlijke autoriteiten, die met hem in kontakt gekomen zijn, steeds weer hebben weergegeven: in welke funktie de paus ook optrad, steeds ervoer men in de ontmoeting met zijn persoon de nederige mens, de ascetische mens, die wist, dat hij alleen als „dienaar der dienaren Gods" werkte.

Maar ook buiten de kring der katholieken heeft Pius de Twaalfde grote achting en eerbied gewekt.

De scherpzinnige Pius de Elfde, zijn voorganger, was in de goede zin van het woord een autocraat en een geboren heerser. Kardinaal Pacelli heeft in jarenlange samenwerking de vriendschap van deze paus gewonnen en in de arbeid als Kardinaal Staatssekretaris, die in dagelijks kontakt staat met de Paus, heeft hij ervaren, hoe zwaar deze taak is en tegelijkertijd hoe gemakkelijk Pius de Elfde het besturen viel. Eugenio Pacelli was zachter van aard, hij nam zijn beslissingen moeilijker en voelde de verantwoordelijkheid dagelijks als een loodzware last op zijn schouders. Toch heeft hij zich vanaf de eerste dag van zijn Pausschap geheel gegeven met dezelfde overgave, als waarmede hij aan het slot van het conclaaf zijn „accepto", „ik aanvaard", heeft uitgesproken. En het is deze totale overgave aan zijn werk en dit dagelijks besef van zijn zware verantwoordelijkheid geweest, die gemaakt hebben, dat hij de vraagbaak werd van talloze groten dezer wereld.

(Wordt vervolgd naar kolom 5)

(Vervolg van kolom 6)

Behalve de grote en waardevolle encyclieken en apostolische brieven vullen de belangrijke pauselijke redevoeringen een reeks boeken van indrukwekkende lengte. In lange redevoeringen en toespraken raakte Pius XII altijd ergens de kerk. Natuurlijk zeide hij op openbare audiënties de gebruikelijke dingen, gelukwensen voor jonggehuwden, een vriendelijk woord voor kinderen, waardering voor een gesproken. En er is geen organisatie geweest op welk terrein van de menselijke werkzaamheid dan ook, die in Rome congresseerde en ter audiëntie naar de Paus kwam, of zij kreeg een doorwrocht en tot de kern der zaak doordringend woord te horen, waarin zowel deskundigheid als diep bewustzijn van de christelijke waarden die op alle levensterreinen moeten verwerkelijkt en aangepast worden aan het moderne leven.

En opvallend was steeds de direktheid, waarmede Paus Pius de Twaalfde over deze dingen sprak en de even direkte wijze, waarop hij zich tot de mensen richtte of dit nu geschiedde tijdens een massale audiëntie of in klein gezelschap.

En wanneer hij als de Hogepriester zijn Zegen gaf, deed hij dit in een bijzonder wijds gebaar. Men heeft het wel eens dramatisch genoemd: het hoofd iets naar achteren, de armen zeer wijd uitgestrekt. Dramatisch was het in die zin, dat het uitdrukte, wat 's Pausen hart hem ingaf. De intensiteit, waarmee hij de wereld Gods zeven wilde meedelen, werd voor iedereen daarin voelbaar. Zijn gebaar was in niet mindere mate dan zijn woord een direkte uitdrukking van zijn persoonlijkheid, zijn gedachten en zijn intenties, die restloos in dienst stonden van de hoge zending, waartoe hij geroepen was.

Nu Pius de Twaalfde dood is, kan men hem niet beter karakteriseren als Paus, als Herder en Plaatsbekleder van Christus, dan door te zeggen in eerbiedige en liefdevolle herdenking: Hij was de Man Gods.

In memoriam

PAUS PIUS XII

Zijne Heiligheid Paus Pius XII, die thans op 82-jarige lêeftijd is overleden, behoorde niet alleen tot de grootste en krachtigste figuren uit de wereld van vandaag, maar zonder twijfel ook tot de grootste Pausen, die ooit aan het hoofd van de katholieke kerk hebben gestaan —een Paus, waar latere eeuwen misschien nóg meer tegen zullen opzien, dan onze generatie het reeds doet omdat zijn arbeid waarschijnlijk eerst in de verre toekomst de volle rijkdom van zijn vruchten zal afwerpen; een rijkdom, die wij op dit ogenblik nauwelijks kunnen vermoeden.

De eerste immers, en meest in het oog springende eigenschap van deze Paus was zijn aan het onwaarschijnlijke grenzende arbeidskracht. Alleen reeds datgene, wat hij in de vorm van zendbrieven en toespraken officieel heeft gepubliceerd, vormt een bijna onafzienbare massa van ettelijke duizenden pagina's druks. En van geen enkel dezer documenten kan men zeggen, dat het, zoals bij gelegenheidstoespraken maar ál te vaak het geval is, alleen maar oneindelijke gelukwensen, verwelkomingen of algemene vermaningen bevat. Er is bijna geen groep van mensen, tot wie deze Paus zich niet heeft gericht. Hij schreef en sprak —ik doe een willekeurige greep— tot de medici, de juristen, de natuurfilosofen, de arbeiders, de spaarbanken, de boeren, de biechtvaders, de vastenpredikers, de leraren, de zieken, de religieuzen, de radiologen, de vertegenwoordigers van film, radio, pers en televisie, de meester-kleermakers, de politie-deskundigen, enz., enz. Geen maand van zijn lange pontificaat ging voorbij zonder dat hij tenminste een of twee van dergelijke documenten publiceerde. En elk van die documenten is even rijk aan heldere en diepzinnige gedachten —niet in de trant van de spitsvondige paradoxen zoekers uit de wereld der schone toch ijdele letteren —maar concreet toegespitst op de menselijke plichten tegenover God en zijn medemens — concreet gericht op een ideaal. Gedachten, die niet éven verblinden als een lichtflits —en dan valt het duister neer —maar die de mensen, de radiologen zo goed als de kleermakers, de jeugd zo goed als de ouderdom, de mannen en de vrouwen, de Duitsers en de Fransen —leiden als een vast, onwrikbaar lichtpunt.

De bestudering alleen reeds van die documenten opent een grootheid van geest, die nog nauwelijks te omvatten valt. —En die het ruwe kleed van Franciscus droeg onder zijn hogepriestelijke gewaden, die tijdens de oorlog op de harde vloer van zijn kamer sliep om het niet beter te hebben dan millioenen van zijn kinderen en om God erbarmen te vragen met de mensheid. Een man, die men moet hebben zien bidden om te weten wat bidden is.

Een man voor wiens leven wij thans staan als aan de voet van een rots. Wij kunnen de hoogte er niet van peilen en de omvang en de zwaarte. Latere geslachten zullen dat door hun afstand beter zien dan wij, die hem kerkhistoris, wereldhistorie hebben zien máken. De rots— die Petrus heet.

Zijn glorievolle nagedachtenis zal in de katholieke kerk in ere blijven tot in lengte van dagen —van eeuwen!

dr. H. Hermans.

Wat ik was, is niets, wat ik ben is weinig, eeuwig is slechts wat ik worden zal.

De wereld rouwt om het verscheiden van PIUS XII

Kardinaal MASELLA benoemd tot Camerlengo van de H. Roomse Kerk

Koningin Juliana zond telegram van deelneming aan college van Kardinalen

Vatikaanstad. — Mgr Alberto di Jorio, die aan het hoofd staat van het sekretariaat van het Heilig College, is door de Congregatie van Kardinalen benoemd tot sekretaris van het Conclaaf.

Afgezien van de nationale rouw van drie dagen, die met ingang van vandaag in Italië in acht wordt genomen, zal op de dag van de begrafenis van de Paus eveneens een rouwdag in Italie worden gehouden.

Paviljoen van H. Stoel op de Expo gesloten

Het Paviljoen van de H. Stoel op de wereldtentoonstelling te Brussel is vandaag gesloten. Alleen de kerk van Civitas Dei is voor het publiek toegankelijk. Er zou sprake zijn van een definitieve sluiting van het paviljoen van de H. Stoel. Koning Boudewijn heeft een bezoek, dat hij vandaag aan de tentoonstelling zou brengen, afgelast. Het is nog niet bekend, of de festiviteiten ter gelegenheid van de sluiting van de tentoonstelling op 19 oktober as. wel zullen doorgaan.

Het geval van kardinaal Stepinac

Het overlijden van Paus Pius XII zou het geval van kardinaal Stepinac weleens opnieuw in het licht van de politieke aktualiteit in Joegoslavië kunnen plaatsen. Stepinac, die in 1952 tot de waardigheid van kardinaal verheven werd, terwijl hij in huisarrest verkeerde, moet in principe persoonlijk het Conclaaf bijwonen ter verkiezing van een nieuwe Paus. **Maar aangezien zijn straf juridisch tot 1962 afloopt,** kan de kardinaal Joegoslavië niet verlaten. Hij zou dit misschien toch kunnen doen op grond van een kompromis, waartoe Tito in 1950 bereid bleek, namelijk dat hij dan niet meer naar Joegoslavië terugkeert. Dit kompromis werd destijds door de kardinaal verworpen en hij gaf er de voorkeur aan bij zijn gelovigen in Joegoslavië te blijven. Het is nu de vraag, of hij van inzicht zal veranderen om zijn hoge taak als kiezer van de volgende Paus te vervullen. Maar ook dan rijst een andere vraag, namelijk of de kardinaal, die kortgeleden zwaar ziek was, inderdaad de reis naar Rome zal kunnen maken.

Groot aantal bezoekers naar Castelgandolfo

Een groot aantal bezoekers begon vanmorgen naar het paleis van Castelgandolfo te komen. **Bisschoppen, geestelijken, monniken en eenvoudige paters overschrijden de poorten van het paleis om er het dodenboek te tekenen. Ook leden van het corps diplomatique en dames van de Romeinse „society" in diepe rouw gekleed, gaan het paleis binnen.** De mensen moeten buiten uit hun auto's stappen, omdat op de binnenplaats geen auto's worden toegelaten, behalve die der kardinalen. **Op de binnenplaats verdringt zich een grote menigte eenvoudige gelovigen en een honderdtal seminaristen, die het „De Profundis" bidden. Over het paleis hangt een zware wierookgeur.**

Het feit van het overlijden van Paus Pius XII is in de afgelopen nacht via de radio eerder bekend geworden aan de buitenwereld dan aan de speciale verslaggevers van overal ter wereld, die buiten bij het pauselijk verblijf de wacht hielden. De korrespondent van AFP beschrijft hoe op een gegeven moment in de donkere gevel van het gebouw ergens op de tweede verdieping ter linkerzijde van het pauselijk wapenschild een lichtschijnsel zichtbaar werd. Het licht doofde uit, ging weer aan en opnieuw uit. De journalisten, nerveus van het gespannen wachten, vroegen zich af of dit een teken was. Velen van hen hadden de dag tevoren achter een van de vensters, tussen twee half geopende luiken, een hand met een witte zakdoek zien zwaaien. Kort daarna meldden enige Romeinse bladen, voorbarig naar spoedig bleek, dat de Paus was overleden.

Terwijl men zich deze nacht dus nog stond af te vragen of het ditmaal een betrouwbaar teken was geweest, kreeg men, niet uit het paleis zelf, maar vanuit een van de aan het plein gelegen vertrekken waar de radioposten waren geinstalleerd, het fatale nieuws te horen: „Il Papa e morto".

Onmiddellijk ontstond een geweldige agitatie. De journalisten renden naar de speciaal opgestelde telefoons in het gemeentehuis om het nieuws door te geven, maar ze kregen te horen: „Merci, we hebben het al van de radio!"

Diepe droefenis in Nederland

Het overlijden van de Paus heeft niet alleen bij het katholieke deel van de Nederlandse bevolking diepe droefenis gewekt, maar ook talrijke niet-katholieken hebben aan de apostolische nuntiatuur uiting gegeven van hun medeleven. Alle radio-omroepen, protestantse, socialistische, neutrale en katholieke, hebben hun programma's gewijzigd en zenden klassieke muziek uit. De televisie verving haar voorgenomen programma door een film „In Memoriam".

Koningin Juliana heeft in een telegram aan het college van kardinalen te Rome haar deelneming betuigd met het overlijden van de Paus.

De voorzitter van de Katholieke Volkspartij, mr H. W. van Doorn, heeft een bezoek gebracht aan de pauselijke internuntiatuur in 's Gravenhage om aan Mgr Paolo Giobbe namens de K.V.P. het diepe medeleven van haar bestuur en haar leden met het overlijden van Paus Pius XII te betuigen.

Mgr G. C. D. J. Kropman en prof. mr C. P. M. Romme, respektievelijk voorzitter van de Eerste- en Twedde Kamer-fraktie van de KVP, hebben in telegrammen aan de pauselijke internuntius de deelneming van de beide frakties overgebracht.

Aan de residentie van de Pauselijke nuntius Mgr P. Giobbe te 's Gravenhage, hangt de pauselijke vlag halfstok. Ook aan verscheidene gebouwen van buitenlandse vertegenwoordigingen en van het departement van buitenlandse zaken, zomede van partikuliere woningen is de vlag halfstok gehesen, ten teken van rouw bij het overlijden van Paus Pius XII.

De volgende week — een datum is nog niet vastgesteld — zal in de dekanale kerk van de H. Jacobus aan de Parkstraat een plechtige rouwdienst worden gehouden, die zal worden bijgewoond door het corps diplomatique, kerkelijke en burgerlijke autoriteiten.

Kardinaal Masella benoemd tot Camerlengo van de H. Roomse Kerk

De algemene congregatie der kardinalen heeft vandaag haar eerste bijeenkomst gehouden.

De 82-jarige Celso kardinaal Constantini, die twee weken geleden een operatie onderging, woonde de congregatie niet bij Mgr Constantini is kanselier van de Kerk. Men neemt echter aan, dat hij in elk geval aan het conclaaf zal deelnemen.

Benedetto Aloisi kardinaal Masella is door de voltallige congregatie der kardinalen, die vanmorgen in het Vatikaan is gehouden, benoemd tot camerlengo van de Kerk.

Na het doorlezen van het pauselijke testament, dat in een brandkast op de studeerkamer van Pius XII in het Vatikaan werd bewaard, reisde kardinaal Tisserant terug naar Castelgandolfo voor de officiële vaststelling van het overlijden. In de sterfkamer knielde hij naast het doodsbed en mompelde de traditionele Latijnse formule: „Vere Papa mortuus est" (De Paus is werkelijk dood). Na een gebed besprenkelde hij het lijk met wijwater. Een notaris las de overlijdensakte, die de kardinaal in een nevenvertrek tekende.

Nationale rouw in Colombia

President Alberto Lleras van Colombia heeft over de radio medegedeeld, dat zijn regering ter gelegenheid van het verscheiden van Paus Pius de Twaalfde een nationale rouw van drie dagen heeft afgekondigd. Tijdens deze drie rouwdagen moet over het gehele nationale grondgebied de vlag halfstok worden gehesen.

Lleras verklaarde, dat de Colombianen de overledene bijzondere dank verschuldigd zijn. Bij meer dan één gelegenheid, aldus de Colombiaanse president, had hij vermaningen gericht tot de Colombianen in hun broederstrijd, die het land had verscheurd.

Processie gaat niet door

Willemstad. — De pastoor van de Heilige Familie kerk verzoekt ons mede te delen, dat i.v.m. het overlijden van de Paus, de processie van a.s. zondag tot nader order is uitgesteld.

Een der laatste foto's van Z. H. de Paus:

Tijdens een rondrit over zijn zomerresidentie onderhield de Heilige Vader zich enige tijd met de burgemeester van Castelgandolfo.

Hoogtepunten uit het leven van PAUS PIUS X

(Vervolg van pag. 1)

door de Duitse Keizer ontvangen, wie hij een brief van Paus Benedictus overhandigde, waarin er bij de keizer op aangedrongen werd al het mogelijke te doen voor het herstel van de vrede.

In 1920 werd Mgr. Pacelli als nuntius geaccrediteerd bij de nieuwe Duitse republiek.

In 1924, na de onderhandelingen over een concordaat met Beieren, vestigde Mgr. Pacelli zijn residentie te Berlijn. Herhaaldelijk trad hij op als bemiddelaar en woordvoerder voor de hoofden van alle buitenlandse missies. **Zijn beschaafde en tactvolle wijze van optreden, zijn vaardigheid in de talen en zijn hartelijkheid deden hem in geheel Duitsland veel vrienden en bewonderaars verwerven.** De kroon op Pacelli's werk in Duitsland was de ondertekening in 1929 van een concordaat tussen de Lutherse staat Pruisen en de H. Stoel. Dit concordaat lokte veel commentaar uit vanwege de concessies, die hierbij aan de katholieken werd gedaan.

In het consistorie van december 1929 werd Mgr. Pacelli tot de waardigheid van kardinaal verheven. Hij vertrok nu uit Duitsland naar Rome. Twee maanden nadien werd hij, het jongste lid van het college van kardinalen, benoemd tot staatssecretaris van het Vatikaan. **Aldus bezette hij de belangrijkste post in het Vatikaan na de Paus zelf. Negen jaar was hij in deze functie werkzaam, namelijk totdat hij Paus Pius de elfde opvolgde.**

Tijdens het fungeren van kardinaal Pacelli als staatssecretaris werden concordaten gesloten met Oostenrijk, Joegoslavie, Roemenie, en, in 1934, met het Duitse rijk, waarvan Hitler toen kanselier was.

Van het begin van zijn regering af streefde Paus Pius de twaalfde ernaar de oorlogswolken, die zich wederom boven Europa samenpakten, te verdrijven. Zijn befaamde boodschap van 24 augustus: „Bij de vrede is niets verloren, bij de oorlog alles", getuigt van zijn afschuw van de oorlog. En zoals hij kon pleiten voor de vrede, zo kon hij ook, in zijn encycliek „summi pontificatus" van oktober 1939, de „verdragsschenders" ongenadig geselen.

In de tweede wereldoorlog werkte Paus Pius de twaalfde voortdurend voor de verlichting van het lijden der mensen, zonder onderscheid van geloof of nationaliteit. Herhaaldelijk deed hij oproepen tot vrede, zoals b.v. in een radiorede tot de gehele wereld in september 1943, waarin hij er ook op aandrong de burgerbevolking te sparen. **Zelf weigerde Pius de twaalfde beslist het Vatikaan te verlaten, ondanks de bombardementen op Rome en beperking van zijn vrijheid door de Duitsers. Het was voor 'n groot deel aan zijn tussenkomst te danken, dat Rome tot open stad werd verklaard.**

Bijzonder zware zorgen bracht voor Pius de twaalfde het jaar 1949, zorgen, die hem zichtbaar zowel geestelijk als lichamelijk afmatten Het begon met de arrestatie van kardinaal Mindszenty in Hongarije wiens berechting en veroordeling tot levenslange gevangenisstraf door de Paus werden gebrandmerkt als een „belediging van de godsdienst en de menselijke waardigheid". Daarna kwamen nieuwe moeilijkheden voor de kerk in Tsjechoslowakije en Polen, welke tenslotte leidden tot de verklaring van het Vatikaan inzake excommunicatie van communisten.

In de loop van 1949 werkte de Paus ook onvermoeid aan een oplossing van de kwestie der beveiliging van het heilige plaatsen in Palestina en het toegankelijk maken daarvan voor alle pelgrims.

Was het jaar 1949 voor de Paus inspannend geweest, niet minder zwaar werd voor hem het volgende, het „heilig jaar 1950". Bij de opening van dit heilig jaar aan de vooravond van kerstmis 1949 was Pius de twaalfde de centrale figuur der plechtigheden.

Een hoogtepunt in het pontificaat van Pius de twaalfde werd gevormd door de afkondiging van het dogma de „tenhemelopneming met lichaam en ziel van de maagd Maria".

Men heeft Pius de twaalfde reeds de vredespaus genoemd. Waarschijnlijk zal hij in de geschiedenis ook worden aangeduid als degene die de regering der kerk „internationaliseerde". Na eeuwen, waarin het Italiaanse element in het college van kardinalen domineerde, creëerde Pius de twaalfde namelijk in februari 1946 vijfentwintig niet-Italiaanse kardinalen, het hoogste percentage niet-Italianen, dat ooit in één keer tot de waardigheid van kardinaal was verheven

Reeds in 1948 had zich een inzinking voorgedaan in 's Pausen gezondheidstoestand die zich nogal gevaarlijk voordeed, doch waarop herstel na enkele maanden volgde. Eind februari van het heilig jaar rees opnieuw bezorgdheid naar aanleiding van een aanval van influenza die de bejaarde Paus had te verduren en hem noodzaakte een dag of wat de kamer te houden. Ook hiervan herstelde hij spoedig, ofschoon bij latere gelegenheden bleek, dat hij zich meer zou moeten ontzien.

In januari 1953 vergrootte Paus Pius de twaalfde het percentage niet-Italianen in het college van kardinalen. Op het tweede „rode" consistorie van zijn pontificaat creëerde hij tien Italiaanse kardinalen en veertien niet-Italiaanse, waardoor het college zijn volle sterkte van zeventig verkre[...] het eerst sinds twee eeuwe[...]

Vierenveertig kardinalen [...] nu niet-Italianen.

Een andere grote gebeurt[...] 1953 was de afkondiging v[...] Mariajaar 1954 ter herdenk[...] het eeuwfeest van de afk[...] door Pius de negende van h[...] ma der „onbevlekte ont[...] van Maria" op 8 december [...]

Paus Pius opende zelf het [...] jaar in de basiliek van Mari[...] giore, waarbij hij een zelf [...] steld speciaal gebed tot Mari[...] bad.

Op 17 januari woonde P[...] twaalfde een plechtigheid bij [...] bibliotheek in het Vatikaan, [...] de procedure voor de heilig[...] ring van Paus Pius de tiend[...] aanvaard.

Recepties afge[...]

De regering van de [...] landse Antillen moet [...] leedwezen bekend ma[...] wegens het overlijden [...] Paus pius de Twaalfde, [...] tie welke zou word[...] houden in de Piscaderab[...] ter gelegenheid van het [...] van de minister van buit[...] zaken, mr J. M. A. H. Lu[...] zal doorgaan.

Gelijktijdig wordt bek[...] maakt dat mr. Luns zeer [...] leedwezen om dezelfde [...] de recetie af moet zegg[...] ke hij voornemens was te [...] vrijdag a.s. in Hotel „El [...] Intercontinental.

De regering van de [...] landse Antillen heeft uit[...] gegeven van haar gevoel[...] rouw en symoathie in [...] met het overlijden van [...] Paus in een schrijven a[...] Holterman, bisschop v[...] lemstad.

* * *

Staten van de Nederlands[...] len verzonden telegram v[...] neming aan Staatssecreta[...] het VATIKAAN

Van de zijde van de [...] der Staten wordt meegede[...] het navolgende telegram [...] zonden aan de Staatss[...] van het Vaticaan:

De Staten van de Ne[...] se Antillen, die met die[...] roering het overlijden [...] Heilige Vader Paus P[...] Twaalfde vernam, biedt [...] diepe betuigingen van [...] klag van de Nederlandse [...] len aan met dit pijnlijke [...] voor de Rooms-Katholiek[...] en voor de gehele wereld.

**W. O. R. J. Is[...]
Voorzitter der [...]**

* * *

Rouw op Aru[...]

Op Aruba hangen de [...] halfstok uit kerken, sch[...] woningen van particulier[...] doodsklokken luidden [...] kerken om zes uur des o[...] en om twaalf uur hedenm[...]

Het H. College d[...] Kardinalen en h[...] Bestuur „sede vaca[...]

Het College van Kardinal[...] thans 55 leden. Het voltallig [...] bestaat uit 70 leden. In het [...] torie van 1946 heeft de tha[...] leden Paus het College, dat [...] tientallen jaren niet op volle [...] was geweest op het voorges[...] getal van 70 gebracht. Ook [...] Consistorie van 1953 werd het [...] ge wederom aangevuld.

Door overlijden van vers[...] de kardinalen is het aantal [...] der Kerk thans 55. Paus Pi[...] benoemde talrijke buite[...] (d.w.z. niet-Italiaanse) kar[...] teneinde de universaliteit v[...] Kerk te benadrukken, waard[...] traditionele Italiaanse meer[...] in het Heilig College werd o[...] in een minderheid. De ver[...] is thans: 18 Italianen en 37 [...] landers, verdeeld over 23 v[...] lende nationaliteiten.

Het bestuur van de Kerk [...] thans overgenomen door de [...] naal Camerlengo. Hij wordt [...] vacante" bijgestaan door de A[...] lische Kamer.

Aan deze tijdelijke vorm v[...] stuur komt een einde, zodra [...] Conclaaf van de Kardinalen [...] volger van Pius XII gekozen [...] deze zijn keuze heeft aanva[...]

Hoogtepunten uit het leven van PAUS PIUS XII

Eerste verschijning buiten kerkelijk grondgebied van Paus Pius XII in 1939. Op de „sedia gestatoria" begeeft Zijne Heiligheid zich naar de St. Jan van Lateranen, de kathedraal van het diocees Rome, waarvan de Paus bisschop is.

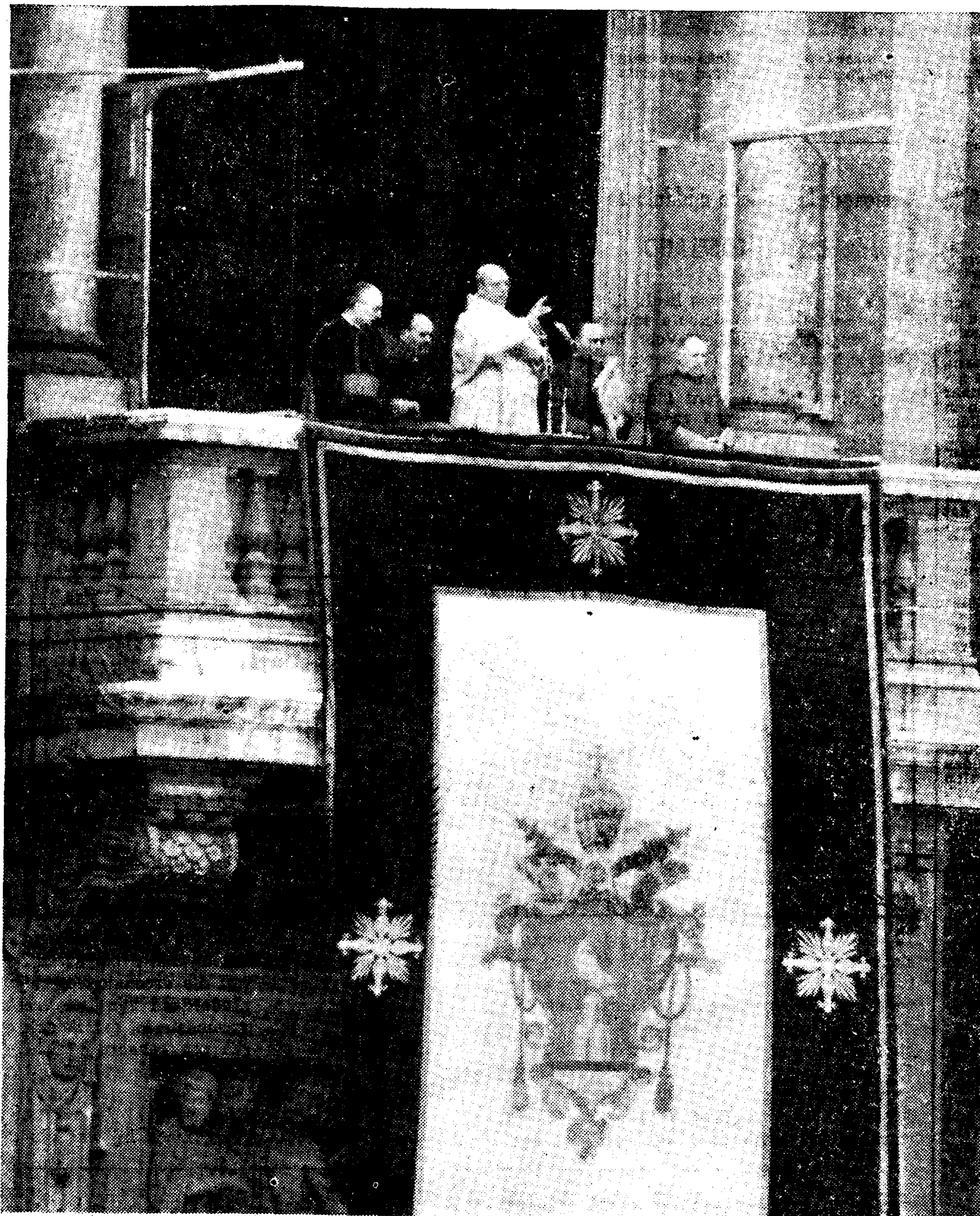
Mgr. Pacelli verlaat Berlijn, waar hij van 1920 tot 1929 nuntius is geweest

Dogmaverklaring van Maria ten Hemelopneming in het Heilig jaar 1950.

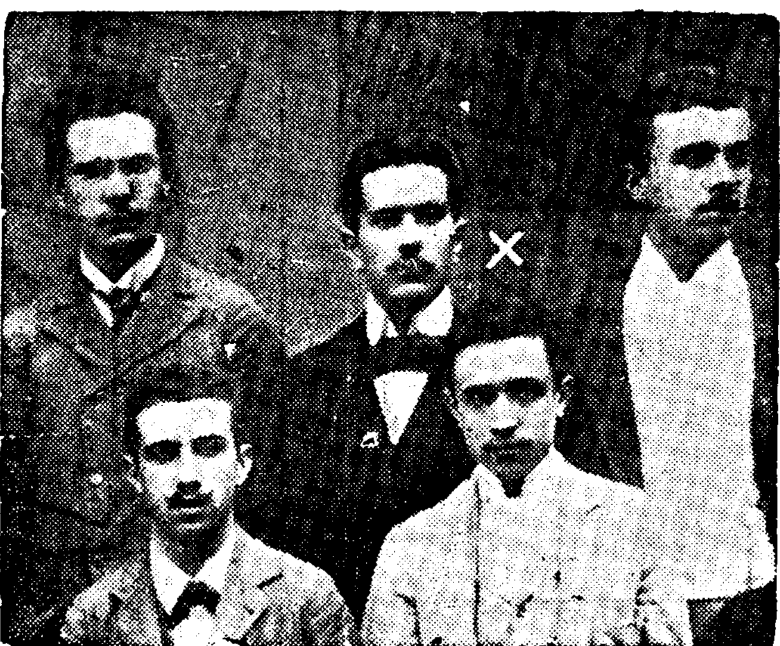
Mgr Pacelli in het gevolg van de kardinaal-legaat bij de kroning van George V in 1911. In het midden de kardinaal-legaat, Kardinaal Granito di Belmonte.

De Heilige Vader, staande op het door glas beschermde balcon van de Basiliek van St. Pieter, geeft de zegen „Urbi et Orbi".

Paus Pius XII hield heel veel van kinderen. Men vertelt zelfs, dat een audiëntie voor de kleinen gemakkelijker van Pius XII te verkrijgen was, dan voor wie anders ook.

De gebroeders Pacelli. Tweede van links: Eugenio.

Z. H. de Paus omringd door hoge prelaten.

Geboortehuis van Zijne Heiligheid (gebouw links op de foto met beeltenis van Maria) in de Via degli Orsini nr 34. De familie Pacelli woonde op de derde verdieping.

De Paus bij de heiligverklaring van Maria Goretti naast de moeder van de nieuwe heilige.

…are" assi…

"…ige die werkelijk weet w… probeer te doen"

Sherman Adams, die ruim vijf-en-een-half jaar Persoonlijk Assistent van president Eisenhower is geweest. Links mevrouw Adams en rechts mevrouw Goldwyn, de echtgenote van de bekende Amerikaanse filmmagnaat. De foto werd gemaakt bij een filmpremière in New York.

(Van een bijzondere medewerker)

Eisenhower heeft zich zeer onlangs genoodzaakt gezien een medewerker te laten heengaan, die hij, volgens zijn eigen woorden, feitelijk niet kon missen. Het aftreden van de 59-jarige Sherman Adams, die sinds januari 1953 de titel had van „Persoonlijk Assistent van de President", was een zware slag voor de Amerikaanse regering. Adams was immers een van de machtigste leden van Eisenhowers team. Hij is ten val gekomen, omdat hij giften had aangenomen van een zakenman, Bernard Goldfine, die gunsten van de regering wilde verkrijgen. Sinds juni van dit jaar, toen de affaire-Goldfine aan het licht kwam, is er voortdurend druk op Adams uitgeoefend om heen te gaan, en nadat de Republikeinen enige maanden geleden in Maine een nederlaag leden, gingen er ook van Republikeinse zijde steeds meer stemmen op die het aftreden eisten van de in opspraak gekomen naaste medewerker van de president. Toen Adams tenslotte dan ook de president zijn ontslag aanbood, verklaarde hij uitdrukkelijk „niets verkeerds" gedaan te hebben.

Sherman Adams is een echte zoon van New England, het noordoostelijk deel van de Verenigde Staten. Een van zijn voorvaderen, Henry Adams, emigreerde in het midden van de 17e eeuw naar Amerika en vestigde zich in Massachusetts, en Sherman Adams zelf werd in Vermont geboren, terwijl hij het grootste deel van zijn leven in New Hampshire heeft doorgebracht. Hoewel hij geen directe afstammeling is van de tweede en de zesde president van de Verenigde Staten, zijn naamgenoten, is hij wel een telg van het zelfde geslacht dat deze twee grote historische figuren voortbracht. Portretten van John Adams en John Quincy Adams hingen dan ook aan de wand van zijn werkkamer in het Witte Huis.

Sherman Adams heeft zich voor Eisenhower bijzonder verdienstelijk gemaakt in de verkiezingscampagne van 1952. Tijdens de Conventie in Chicago, toen de Republikeinen hun kandidaat moesten aanwijzen, was Adams (sinds 1949 gouverneur van New Hampshire) de leider van de beweging die de candidatuur van „Ike" steunde tegenover die van Taft, en toen Eisenhower als overwinnaar uit de Republikeinse strijd te voorschijn trad, werd Adams zijn voornaamste adviseur bij de finale van de competitie om het presidentschap. Zijn grote overwinning op Stevenson had Eisenhower mede aan de steun van de gouverneur van New Hampshire te danken.

Toen de Republikeinse kandidaat in november 1952 tot president gekozen was, liet hij Adams al spoedig bij zich komen. „Je moet maar met mij mee gaan naar het Witte Huis," zei de president-elect tot zijn trouwe medewerker: „You be down there at my right hand."

Als Eisenhowers „rechterhand" heeft Adams gedurende ruim vijf en een half jaar de dagelijkse leiding gehad over de staf van het Witte Huis, en in zekere zin was hij de „bedrijfsleider" van de regering. Met uitzondering van de voornaamste ministers kon niemand een onderhoud met Eisenhower krijgen vóór Adams zijn toestemming had gegeven, en alle staatsstukken en brieven, die voor de president bestemd waren, moesten eerst diens Persoonlijke Assistent passeren. Ook gebeurde het vaak dat Eisenhower iemand die hem een bepaald voorstel deed, opdroeg eerst eens met Adams te praten, en vóór de president een stuk ondertekende dat hem werd voorgelegd placht hij te controleren of het document voorzien was van de notitie „O.K.,S.A." Miste Eisenhower die aantekening dan vroeg hij: „Heeft Adams het goedgekeurd?" en bleek dit niet het geval te zijn dan ging het papier eerst naar de Persoonlijke Assistent.

Adams was nauwkeurig op de hoogte van de opvattingen van zijn chef, en hij kon die opvattingen duidelijk en nauwkeurig weergeven. Robert J. Donovan zegt in zijn biografie van Eisenhower x): „Adams is bruusk in zijn optreden, alsof hij zijn beslissingen neemt als een machine, maar de ondertoon van dit optreden is warm, charmant en vol humor. Over zijn gestrengheid is veel geschreven, maar sinds de eerste moeilijke maanden in het Witte Huis is hij heel wat milder geworden." De correspondent van de New York Times in Washington, Arthur Krock, heeft een paar dagen geleden echter een heel wat minder gunstig oordeel gegeven over de manier van doen van Adams. Krock schreef, dat Adams door zijn optreden heel wat mensen heeft gekwetst, hetgeen hem soms duur te staan kwam. De correspondent van de N.Y. Times verweet Eisenhowers assistent ook, dat hij zich placht te onttrekken aan verhoren door het Congres en dat hij de pers op een afstand hield, terwijl vooral zijn arrogant optreden hem vele vijanden bezorgde.

Adams kreeg, wegens zijn onverzettelijkheid, de bijnaam „De rots", maar anderen, die constateerden hoe hij voortdurend het doelwit was van scherpe kritiek, noemden hem „de zondebok van het Witte Huis", en in het zuiden van de V.S. spraken de Democraten smalend van „Ike's Yankee lieutenant".

Een typisch voorbeeld van de machtspositie die Adams bekleedde, geeft het volgende voorval: Eens toen twee ministers het niet eens konden worden over de benoeming van een voorzitter van een commissie, die hen beiden van advies moest dienen, kregen zij van Adams te horen, dat zij gauw tot een akkoord moesten komen, omdat hij anders zelf de beslissing zou nemen. „We moeten de president er niet mee lastig vallen", zei Adams, „hij is bezig de wereld voor een oorlog te sparen."

Officieel had Adams niet de taak om 'n politieke kwesties besluiten te nemen. Het nemen van beleidsmaatregelen was voorbehouden aan de president en diens ministers, maar in feite heeft Adams vooral in de binnenlandse politiek heel wat te vertellen gehad. (Met de buitenlandse politiek liet hij zich weinig in, al was hij aanwezig bij alle bijeenkomsten van het kabinet en de Nationale Veiligheidsraad).

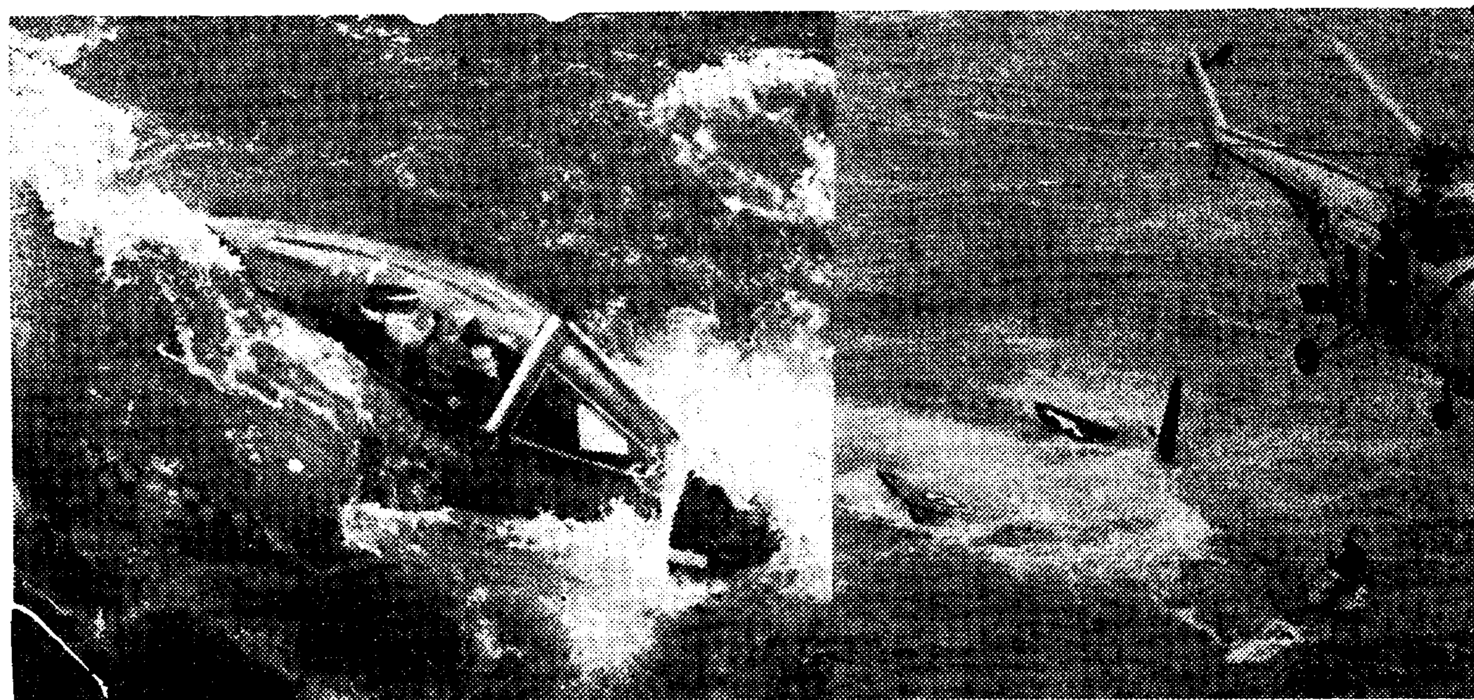
Adams beleefde zijn glorietijd gedurende de tweede ziekte van Eisenhower, in 1956, toen de president gedurende 115 dagen niet in het Witte Huis verscheen en Adams door zijn chef belast werd met de behartiging van de lopende zaken.

„Sherman Adams is de enige die werkelijk weet, wat ik probeer te doen", zo heeft Eisenhower eens gezegd, en aan een functionaris van het Witte Huis vertelde hij, bij een andere gelegenheid, dat het besef dat Adams hem assisteerde hem in staat stelde 's nachts goed te slapen. De welingelichte Amerikaanse politieke commentator Joseph Alsop achtte zich drie maanden geleden dan ook gerechtigd tot de krasse uitspraak: „Nog nooit is een president zo afhankelijk geweest van een ondergeschikte als president Eisenhower nu van Adams", en de „columnist" voegde er aan toe: „Sommige van hen die het kunnen weten betogen zelfs dat de gezondheid van de president de extra-spanning niet zal kunnen weerstaan als Sherman Adams (ten gevolge van de affaire-Goldfine) het Witte Huis moet verlaten." Nu is dit ogenblik aangebroken, en we kunnen slechts hopen dat de door Alsop geciteerde sombere voorspelling niet vervuld wordt.

x) „Eisenhower. The Inside Story" by Robert J. Donovan. Harper and Brothers. Publishers. New York.

Gemengde katholieke middelbare school in NEDERLAND

Den Haag. — Den Haag heeft zijn eerste katholieke middelbare school voor jongens en meisjes. Voor het Thomas More College, dat door Mgr. W.A.E. Bokeloh, deken van Den Haag dezer dagen werd ingewijd, hebben zich 60 jongens en meisjes opgegeven. (N.C.).

Dat het door de organisatie uitgestippelde parcours van de Motor Zesdaagse niet gemakkelijk was, bleek vooral voor de Nederlandse ploeg bij het doorrijden van het door de regenval sterk gezwollen riviertje de Isar, waar Ton Bakker van zijn motor gewipt werd.

ERIC DE NOORMAN — De banneling van IJsland

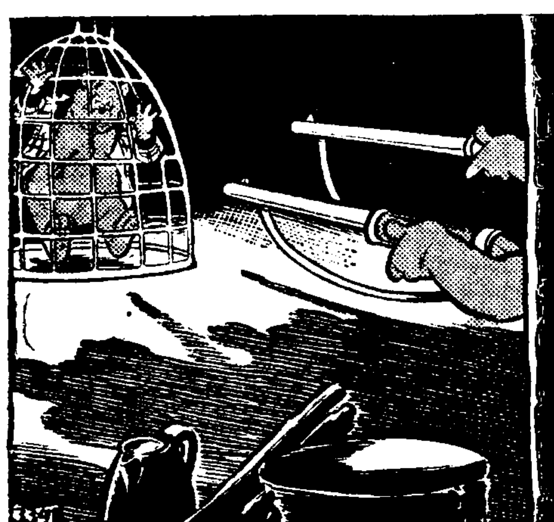

12—41 Svein, die door al die wederwaardigheden toch al buiten zichzelf was, is nu helemaal woest. „Nu gaan we er allemaal op af", brult hij. „Vooruit kerels aan de riemen en een beetje vlug! Wie weet wat de Noorman daar is overkomen". Langzaam glijdt de Drakar op de kust toe en het duurt niet lang of ze zien tot hun gerust,stelling Eric weer op de rotsen verschijnen. Hij zwaait hun toe en als de boot aanlegt, springt hij aan boord. „Jullie zijn me ook helden", zegt hij tot de drie mannen, die hem zo smadelijk in de steek lieten. Schaapachtig grinnikend betuigen ze hun spijt en bieden aan, hem weer te vergezellen, als hij op zoek gaat naar voedsel en water. „Ja, dat zal wel moeten", geeft Eric ijzig ten antwoord. E ndan vertelt hij aan Svein en de oude Cendrach, die benieuwd zijn naar wat hij van die vreemde verschijnselen op het eiland denkt, zijn wedervaren. „Inderdaad zijn het vreemde dingen, die we daar zagen, maar het vreemdste is, dat ik ook een mens heb gezien. Het was een man met een erg behaard gezicht en gekleed in huiden en lompen. Hij sloop over de rotsen naar mij toe en ik trok voor alle zekerheid mijn zwaard, waarop hij er bliksemsnel vandoor ging, zo snel, dat ik niet kon zien, waar hij ineens was gebleven. Ik ben nog achter hem aan gegaan, maar hij was als door de aarde verzwolgen".

Heer BOMMEL en de Argwaners

3341 Heer Ollie rammelde aan de tralies van zijn kooi, maar hij slaagde er niet in om beweging in het gevaarte te krijgen.

Het gelach stierf weg en nu werd er vóór hem in de duisternis een deur geopend. Een mat lichtschijnsel viel naar binnen.

In dat licht stonden een paar duistere gedaanten met geweren in de handen naar hem te kijken.

„Help!" riep heer Bommel met ijle stem. „Er is iets gevallen! Help me er uit!"

„Ha! Dat zou je willen"! riep een van de vreemdelingen. „Maar zo gemakkelijk kom je er niet af!"

„O nee!" riep de ander. „We weten hoe we met jouw soort moeten omgaan. We kennen de wereld!"

„Maar je kent mij toch niet?" zei heer Ollie. „Ik kom hier een bezoek brengen! Ik zoek mijn bloedverwanten: de kinderen van heer Ambrosius Bommel!"

De donkere gedaanten traden nader en begonnen hem oplettend te bekijken. ......

„Hoor je dat?" vroeg de eerste, „hij zoekt ons! Hahaha!"

„Haha!" riep de tweede, „bloedverwanten, zegt hij! Dan moet hij dus familie zijn!"

„Zijn jullie de...... de zonen van oudoom Ambrosius?" vroef heer Ollie ongelovig.

„Zo is het", beaamde de eerste. „Dit is Heul en ik ben Hoep. En wie ben jij?"

„Ollie!" riep heer Bommel uit. „Ik ben jullie volle achterneef Olivier en ik kom alles goedmaken. Help me er uit!"

De neven begonnen opnieuw te lachen.

„Ja, ja, goedmaken!" riepen ze. „Laat ons niet lachen! We kennen de wereld!"

Geschiedenis is een vertelvak

Dr. C. CH. GOSLINGA zette doel en wezen van methode „Nos Patria" uiteen

Willemstad. — Tijdens de wekelijkse maaltijd van de Lions in Hotel Americano trad als gastredenaar op Dr. C. Ch. Goslinga van het Peter Stuyvesant College. Deze zette voor de aanwezigen aan deze gezellige bijeenkomst doel en wezen uiteen van de nieuwe geschiedenismethode „NOS PATRIA" die hij in samenwerking met de heren Chr. van Koppen en Drs. T. van Noort van het Radulphus College en de Middelbare Meisjesschool alhier schrijft.

Daarbij maakte Dr. Goslinga het duidelijk, dat de heer Van Koppen het grootste aandeel heeft in de samenstelling van deze methode en de eigenlijke schrijver. De beide andere auteurs leveren hem het historisch materiaal.

Uitgangspunt van deze speciaal voor het Antilliaans lager onderwijs vervaardigde methode is daarbij voor de schrijvers, dat geschiedenis een vertelwerk moet zijn en dat daarenboven de geschiedenis op de Antilliaanse scholen beter aan moet sluiten bij deze eilanden en het Caribisch gebied.

Daarenboven hebben de auteurs getracht deze vertelstof zo aantrekkelijk mogelijk te maken, door haar te groeperen om een aantal markante en karaktervolle persoonlijkheden. Gebroken wordt met de bekende verhalen over Friezen en Batavieren die „ons land" binnen komen. Daarentegen wordt heel wat verteld over de geschiedenis van het Amerikaanse continent en het Caribisch gebied, over de Indianen, over Columbus, Alonso de Ojeda, Bolívar, Toussaint, Washington enz. De Europese geschiedenis wordt er slechts bijgehaald wanneer dit voor het goed verstaan van bepaalde gebeurtenissen niet kan worden vermeden. De Nederlandse geschiedenis heeft door de bizondere banden met de Antillen vanzelfsprekend voldoende aandacht gekregen. Een figuur als Willem de Zwijger mag niet verwaarloosd worden. Grote kunstenaars als Rembrandt worden natuurlijk evenmin vergeten.

De methode, bestemd voor de lagere school, bestaat uit drie deeltjes resp. voor het 4de, 5de en 6de leerjaar. Daar de samenstellers haar, alvorens tot druk over te gaan, eerst in verschillende klassen willen uitproberen, hebben zij zich tot de afd. Onderwijs van het Eilandbestuur gewend, met het verzoek om deze methode eerst in een beperkt aantal exemplaren te stencilen.

Van de kant van het Eilandsbestuur ondervond men de grootst mogelijke medewerking met het gevolg, dat de methode, althans wat betreft deel I voor het ogenblik in drie verschillende klassen worden getest.

Deel II is bijna gereed en deel III zal begin volgend jaar volgen. Met de op- en aanmerkingen van de leerkrachten die met deze methode werken — en die dit uitproberen zeer nauwgezet doen — zullen de schrijvers dan hun voordeel doen. Maar dit staat reeds vast: in de klassen waar men deze methode probeert, zijn zowel leerlingen als leerkrachten enthousiast!

Dr. Goslinga riep aan het einde van zijn betoog de medewerking in van de Lions bij het verzamelen van illustratiemateriaal voor dit werk. De bedoeling van de auteurs is om in augustus of september van het komende jaar met de druk te beginnen. Daarvoor zijn illustraties onontbeerlijk. Fotograaf Fischer heeft zijn gulle medewerking toegezegd bij het maken van foto's en reproducties.

Nota van Indonesië aan Nederlandse regering

Djakarta. — De Indonesische regering heeft de Nederlandse regering in een nota meegedeeld, dat de kwestie van compensatie voor de door de Indonesische regering overgenomen Nederlandse bedrijven niet kan worden besproken los van andere nog openstaande vraagstukken tussen de beide landen, zo is vernomen. De Indonesische regering verklaarde alleen besprekingen over een integrale oplossing van alle geschillen tussen Nederland en Indonesie te kunnen overwegen, met inbegrip van de kwestie West-N. Guinea.

Nederlander betrokken in schilderijenvervalsing in Denemarken

Kopenhagen. — De Deense politie zal — zo berichtte het Deense persbureau Ritzau — de Nederlandse politie om arrestatie van de Nederlander Emanuel Pimentel verzoeken, die in Kopenhagen wordt beschouwd als in de voornaamste figuur in een schilderijenvervalsingsaffaire in Denemarken.

Pimentel trad in Denemarken samen met de Duesseldorfer August Kuenstler op en bood welgestelden een schilderijenverzameling te koop aan, die later nagenoeg waardeloos bleek. Een van de slachtoffers, die voor een aantal schilderijen ongeveer anderhalve ton neertelde terwijl ze hoogstens 5000 gulden waard waren, pleegde zelfmoord. Toen de grond hem te heet onder de voeten werd vluchtte Pimentel, maar zijn handlanger kon worden aangehouden. Pimentel is ook in West-Duitsland opgetreden.

Wie is de gelukkige?

nr 22712 .... ƒ 500.—
1e 22713 .... „ 35.000.—
nr 22714 .... „ 500.—
(ARUBA)

nr 22714 .... ƒ 400.—
2e 22715 .... „ 10.000.—
nr 22716 .... „ 400.—
(ARUBA)

nr 22626 .... ƒ 300.—
3e 22627 .... „ 5.000.—
nr 22628 .... „ 300.—
(ARUBA)

nr 24169 .... ƒ 200.—
4e 24170 .... „ 2.500.—
nr 24171 .... „ 200.—
(CURACAO)

nr 24953 .... „ 100.—
5e 24954 .... „ 1.000.—
nr 24955 .... „ 100.—
(CURACAO)

BIJZONDERE PRIJZEN: nr 1318 — 1894 — 6346 — 15743 — 16097.

PRIJZEN VAN ƒ 500.—: nr 208 — 1421 — 1834 — 3984 — 5031 — 5189 — 5230 — 6274 — 6504 — 8397 — 9916 — 11763 — 13171 — 14275 — 15828 — 15847 — 18040 — 21082 — 21738 — 21811 — 21950 — 21959 — 22475 — 24094 — 24125.

PRIJZEN VAN ƒ 250.—: nr 3444 — 4441 — 5663 — 8058 — 8389 — 9525 — 9573 — 10756 — 12046 — 12570 — 12735 — 13285 — 14815 — 16584 — 17041 — 17065 — 19363 — 19749 — 20055 — 20514 — 21107 — 22187 — 23269 — 23560 — 23699.

PRIJZEN VAN ƒ 100.—: nr 184 — 352 — 508 — 1390 — 1485 — 1703 — 1733 — 1860 — 2034 — 2100 — 2752 — 2793 — 2850 — 2876 — 2888 — 3007 — 3074 — 3192 — 3239 — 3570 — 3627 — 3772 — 4046 — 4153 — 4155 — 4195 — 4758 — 4872 — 4989 — 5268 — 5276 — 5281 — 5452 — 5877 — 6152 — 6299 — 6342 — 6398 — 6480 — 6572 — 6951 — 7263 — 7398 — 7580 — 7675 — 7980 — 8196 — 8293 — 8411 — 8417 — 8644 — 9036 — 9127 — 9256 — 9413 — 9808 — 9939 — 9976 — 9980 — 10507 — 10936 — 11086 — 11924 — 12129 — 12370 — 12396 — 12447 — 12477 — 12673 — 12947 — 13026 — 13044 — 13106 — 13316 — 13374 — 13482 — 13531 — 13576 — 13629 — 13753 — 13936 — 14142 — 14745 — 14898 — 15059 — 15089 — 15111 — 15204 — 15334 — 15416 — 15870 — 16087 — 16116 — 16488 — 16664 — 16941 — 17104 — 17410 — 17658 — 17817 — 18158 — 18168 — 18981 — 19154 — 19377 — 19822 — 19853 — 19891 — 19972 — 20127 — 20665 — 21068 — 21114 — 21751 — 21758 — 21913 — 22056 — 22067 — 22135 — 22140 — 22142 — 22233 — 22389 — 22413 — 22523 — 22788 — 22834 — 22896 — 23266 — 23621 — 23734 — 23777 — 23803 — 24425 — 24707.

Het uittreden van FRANS GUINEA uit de FRANSE gemeenschap

Parijs. — Handelskringen in de Franse hoofdstad tonen zich nog zeer terughoudend inzake de mogelijke gevolgen op korte en op lange termijn van het uittreden van Frans-Guinea uit de Franse volkerengemeenschap.

Uit de eerste officiele Franse uitspraken kan men echter opmaken dat de handelskredieten die door het Franse overheidsfonds voor overzeese gebieden (Fides) ook aan Guinea zijn verstrekt, met ingang van 1 oktober beeeindigd zullen worden. Deze kredieten bedroegen tussen 1947 en 1957 in totaal omstreeks 12,5 miljard Frank en waren dus van betrekkelijk geringe omvang.

Daarentegen zou het Franse besluit om voor de op te richten twee grote aluminiumbedrijven in Guinea geen enkel krediet of geen enkel garantie meer te verstrekken, voor de economische ontwikkeling van Guinea van het grootste belang kunnen zijn.

Handelskringen geloven echter dat de belanghebbende Franse en internationale ondernemingen de exploitatie van de Bauxietlagen zullen van delen voortzetten, indien de houding van de ministerpresident een normale voortzetting van het bedrijf echter niet onmogelijk maakt. Het wordt daarentegen als uitgesloten beschouwd dat de stuwdam en het projekt voor een krachtstation aan de concoure, waarin de Franse staat oorspronkelijk kredieten en garanties voor 80 miljoen dollar zou verstrekken, binnen afzienbare tijd zal kunnen worden wezenlijkt.

Daar Guinea volgens de verklaring van de minister-president, Sekou Toure, in de Franse zone wil blijven, heeft de Franse regering zich bereid verklaard hierover met Guinea te onderhandelen.

M. Sekou Toure, minister-president van Frans-Guinea, heeft een aktieve propaganda tegen de grondwet van generaal De Gaulle bekroond gezien met een onafhankelijke staat.

Om het wereldkampioenschap DAMMEN

Rotterdam. — De vierde partij van de tweekamp tussen de Rus Koeperman (wit) en de Canadees Deslauriers om het wereldkampioenschap dammen, woensdagavond te Rotterdam gespeeld, is na 56 zetten in remise geeindigd. Beide spelers hebben thans 4 punten.

Gegevens over SPOETNIKS aan V.S. verstrekt

Washington. — De Sowjet-Unie heeft de Verenigde Staten de eerste officiele ,gedetailleerde gegevens verstrekt, die zijn verkregen met de spoetniks, aldus heeft de nationale academie van wetenschappen woensdag te Washington meegedeeld.

Staking van spoorwegarbeiders in ARGENTINIE afgekondigd

Buenos Aires Het verbond van spoorwegarbeiders in Argentinie heeft een staking afgekondigd die het Argentijnse spoorwegnet 24 uur zal stilleggen. Vrijdag zullen de leden van 62 Peronistische vakverenigingen het werk voor een dag neerleggen als protest tegen de stijgende prijzen.

Z. E. minister Luns stapt uit het vliegtuig.

Minister LUNS over de conferentie der Nederlandse ambassadeurs in Willemstad

Rotterdam. — De correspondent van de NRC in New York geeft heden verslag van een persconferentie van minister Luns o.a. over zijn in Washington gevoerde besprekingen.

Over zijn besprekingen in Willemstad met Nederlandse ambassadeurs, die ook zullen worden bijgewoond door de premiers van beide rijksdelen en de gouverneur van de Antillen, schrijft de correspondent, dat mr. Luns het een goede gelegenheid achtte dergelijke confrenties niet alleen in Den Haag te houden: in dit geval wordt immers gelegenheid geboden vraagstukken waarin beide rijksdelen bijzonder belang stellen wat uitvoeriger te bespreken, zoals de associatie van deze rijksdelen met de E.E.G. en de bezorgdheid daarvoor in Latijns-Amerikaanse landen. **Het ligt niet in de bedoeling van minister Luns, kwesties aan te snijden die tussen de rijksdelen en de Nederlandse regering kunnen rijzen, daar zulks buiten zijn bemoeiing valt. Wel acht minister Luns het mogelijk dat de gedachtenwisselingen niet uitsluitend beperkt blijven tot formele agendaonderwerpen en zich informeel kunnen uitstrekken tot vragen betreffenden de toepassing van het Statuut. Hier liggen echter geen onderwerpen voor beslissingen.**

Minister Luns wees er intussen op dat niet als vanzelfsprekend kan worden aangenomen dat twee, van de drie deelgenoten in het koninkrijk er steeds dezelfde mening op nahouden.

Minister Luns blijft tot maandag 13 oktober in Willemstad: Daarna begeeft hij zich naar Paramaribo. Dit bezoek is hoofdzakelijk bedoeld als kennismaking met de nieuwe regering, aldus de correspondent van de NRC.

Hedenmorgen had ten paleize de eerste bijeenkomst plaats van de conferentie van Nederladse diplomatieke vertegenwoordigers in Latijns-Amerika o.l.v. de Minister van buitenlandse Zaken, Mr. J.M.A.H. Luns.

P. A. KERSTENS in Den Haag overleden

Den Haag. — Woensdag overleed in Den Haag na een ziekbed van drie maanden de heer P. A. Kerstens (62 jaar oud), oud-minister van handel, Nijverheid en scheepvaart en van Landbouw en Visserij in het kabinet-Gerbrandy in Londen, en oud-lid van de eerste kamer. Hij was o.a. directeur van onderwijs en eredienst en lid van de volksraad in Ned. Indie en lid van het college van gedelegeerden als leider van de katholieke fractie. Voorts is hij o.a. hoofd-redacteur van de tijd en ondervoorzitter van de wereldomroep geweest.

In verband met de overvloed aan copij, zal het Arubaans nieuws van heden, morgen geplaatst worden.

OPROEPING

tot het houden van een openbare vergadering van de Eilandsraad van het eilandgebied Curaçao op vrijdag, 10 oktober 1958, des namiddags om 7.30 uur in de vergaderzaal van de Staten van de Nederlandse Antillen.

AGENDA:

1. Ingekomen stukken.
2. Goedkeuring verslag Rapporteur Afdeling.
3. Goedkeuring geloofsbrieven van Drs. D. M. Leito.
4. Ontwerp-raadsbesluit inzake grondaankoop op Parera van de erfgenamen W. v. Eijk.
5. Ontwerp-raadsbesluit inzake uitgifte grond in erfpacht aan het Genootschap „de Jehova's Getuigen van de Nederlandse Antillen".
6. Beroepschrift P. E. Martis inzake tijdelijke intrekking van zijn autobusvergunning.
7. Beroepschrift M. C. Basilio inzake tijdelijke intrekking van zijn autobusvergunning..

De wnd. Gezaghebber,
O. R. A. BEAUJON.

H.M. Koningin Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard brachten een bezoek aan de Stadsschouwburg te Amsterdam. Foto: tijdens de pauze onderhielden de koninklijke gasten zich met Guus Oster en Ank van der Moer.

SPORTBERICHTEN

Lissabon. — De tweede wedstrijd tussen Sporting (Lissabon) en DOS (Utrecht, Nederland), voor de eerste ronde van het tornooi om de Europese voetbalbeker voor clubs, te Lissabon gespeeld, is geëindigd in een 2-1 zege voor de Portugezen. Alle drie de doelpunten werden voor rust gescoord. Doordat Sporting zowel de eerste als de tweede wedstrijd heeft gewonnen, komt de ploeg uit Lissabon nu in de tweede ronde uit tegen Standard Luik.

Aarhus. — De voetbalwedstrijd tussen de jeugdteams van Nederland en Denemarken, samengesteld uit spelers beneden de 23 jaar, is geëindigd in een gelijk spel. De ruststand van deze te Aarhus bij kunstlicht gespeelde ontmoeting was 2-2.

Amsterdam. — De Nederlandse ere-divisieclub Blauw Wit heeft te Amsterdam met 7-2 verloren van Dynamo Slavia uit Praag. De Tsjechen hadden bij rust reeds een 4-2 voorsprong.

Parijs. — De Franse club State de Reims heeft de tweede wedstrijd om de Europese voetbalbeker (eerste ronde) tegen de kampioen van de Noord-Ierse League, Newton Ards met 6-2 gewonnen. Bij de rust hadden de Fransen reeds een 4-2 voorsprong genomen. Aangezien Reims in de eerste wedstrijd reeds met 4-1 zegevierde, zal het in de tweede ronde uitkomen tegen Helsinging Palloseura (Finland).

DON BOSCO organiseert „good-will" voetbal-toernooi

Willemstad. — Het huidige bestuur van de R.K. Onderwijzersvereniging „Don Bosco" heeft onder haar leden een grote aktiviteit weten te stimuleren. De voetbalafdeling, die in teernooien van Asiento en C.P.N. heeft meegespeeld, heeft het aangedurfd om zelf een toernooi op „veld" te zetten.

Dit toernooi, dat de naam draagt van **Don Bosco „good-will"-toernooi**, is bedoeld om de vriendschapsbanden met de verenigingen **Asiento, C.P.N., Willemstad, Recherche** en de **Marine-elftallen**, waartegen steeds sportief gestreden is, te versterken.

Nagenoeg alle wedstrijden worden gespeeld op het voetbalveld van Brakkeput Ariba, waarover de Don Bosco-voetballers om de twee weken mogen beschikken, dank zij de Kruisvaarders van St Jan, die altijd bereid zijn te helpen.

Op zaterdag 11 oktober wordt aangevangen met de voorronden, terwijl op zondag 12 oktober de andere wedstrijden, ook de finale, gespeeld worden. Alle wedstrijden duren 2x25 minuten. Het wedstrijdprogram is als volgt samengesteld:

Zaterdag 11 oktober

16.00 uur: M.S.V.-terrein: M.P.B. 1 — Recherche (winnaar A); 15.00 uur: terrein Brakkeput Ariba: M.S.V. 1 — Willemstad 1 (winnaar D); 16.00 uur: terrein Brakkeput Ariba: C.P.N. 1 — Don Bosco 1 (winnaar B); 17.00 uur: terrein Brakkeput Ariba: Asiento 1 — Don Bosco 2 (winnaar C).

Zondag 12 oktober

15.00 uur: terrein Brakkeput Ariba: Winaar A — Winnaar B (winnaar E); 16.00 uur: terrein Brakkeput Ariba: Winnaar C — Winnaar D (winnaar F); 17.00 uur: terrein Brakkeput Ariba: finale: Winnaar E — Winnaar F.

Prijsuitreiking: Aan de winnaar van dit toernooi wordt een beker uitgereikt.

Heeft in veertig dagen niets meer gegeten

Georgetown. — De 35-jarige Nederlandse mevrouw Elmina Dunhart uit Paramaribo heeft al in 40 dagen niets meer gegeten. Zij drinkt alleen af en toe wat water. Mevr. Dunhart is wel wat ongerust over dit vreemde gebrek aan eetlust, dat volgde op een zeer overvloedige maaltijd, ook al voelt zij zich goed. Daarom heeft zij de boot naar Nederland genomen om er een specialist te raadplegen.

Dezer dagen bracht H.M. Koningin Juliana een bezoek aan de Joh. C. Ammanschool voor doofstomme kinderen te Amsterdam. Foto: de kinderen krijgen tekenles.

Trofee I. A. A. - étalage-wedstrijd naar EL GLOBO

Willemstad. — Dezer dagen werd tijdens een lunch van de International Advertising Association, de drie-maandelijkse prijs uitgereikt voor de beste etalage van textielzaken, aan de firma El Globo (bovenafdeling). Mevr. Ruth Devalle vertegenwoordigde El Globo op deze lunch en mocht de trofee in ontvangst nemen. De heer Pancho Da Costa Gomez, voorzitter van het I.A.A.-comité, dat de prijzen toekende, sprak bij deze gelegenheid een rede uit.

Het streven van de I.A.A., om door middel van periodieke wedstrijden de étalages op Curaçao op een hoger plan te brengen, is zonder twijfel een uitstekende gedachte geweest, die zich thans daadwerkelijk manifesteert in fraaiere étalages van vele zaken. De trofee, die de winnaar drie maanden lang in de étalage mag prijken, is hiertoe ook een uitstekende stimulans. De étalagewedstrijd voor de maanden oktober, november en december zal een strijd worden tussen hardware-, meubelzaken en autodealers.

Op bovenstaande foto ziet u mevr. Ruth Delvalle (tweede van rechts), die de I.A.A.-trofee met oorkonde voor El Globo in ontvangst mocht nemen uit handen van mevr. Helen Dovale. Rechts en links geflankeerd door mej. Elly Rico en de heer Hans Sindram.

Politie werd wederom slachtoffer van ongepaste grap

Den Haag. — „Vannacht tussen twee uur en half drie zal de nachtwacht in het Rijksmuseum in brand worden gestoken". Deze mededeling ontving de dienstdoende politieagent van het bureau Leidse plein door de telefoon. De „tipgever" wenste echter anoniem te blijven. Uiteraard werd er politiepersoneel naar het museum gestuurd om een oogje in het zeil te houden. Maar vergeefs. Er gebeurde niets. Voor de zoveelste maal was de politie het slachtoffer geworden van een tegenwoordig geregeld voorkomende vorm van „grappenmakerij".

Student ergerde zich aan reclameplaat van Brigitte Bardot

Utrecht. — In Utrecht zagen twee politieagenten een 21-jarige student die juist klaar was met het „aankleden" van een levensgrote reclameplaat van de Franse filmster Brigitte Bardot op de Luifel van een Utrechtse bioscoop. Hij zei zich te hebben geergerd aan de bijna ontklede staat, waarop deze filmster aan de Utrechtse bevolking werd gepresenteerd en had met een paar forse verfstrepen haar een kleed van warme tinten aangedaan. De student werd in verzekerde bewaring gesteld en door de commissaris verhoord. Procesverbaal werd opgemaakt wegens het beschadigen van andermans eigendommen.